

ROZHODNUTÍ

Kárný senát Nejvyššího správního soudu pro řízení ve věcech soudců rozhodl dne 11. 10. 2011, v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a jeho členů JUDr. Antonína Draštíka, Mgr. Pavla Punčocháře, JUDr. Stanislava Potužníka, JUDr. Jana Mikše a JUDr. Dany Hrabcové, Ph.D., o návrhu předsedy Obvodního soudu pro Prahu 6, Praha 6, V.P. Čkalova 18, proti JUDr. N. B., soudkyni Obvodního soudu pro Prahu 6, zastoupené JUDr. Pavlem Pechancem, advokátem se sídlem v Luhačovicích, Masarykova 175,

t a k t o :

JUDr. N. B.,
narozená X,
soudkyně Obvodního soudu pro Prahu 6,

je vinná, že

jako soudkyně Obvodního soudu pro Prahu 6 postupovala v rozporu s povinností rozhodovat bez průtahů, upravenou § 79 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., v rozporu s požadavkem trestní věci projednávat co nejrychleji, upraveným § 2 odst. 4 tr.ř., a v rozporu s požadavkem dodržovat zákonné lhůty pro písemné vyhotovení rozsudků stanoveným v § 129 odst. 2 písm. a) tr. ř.,

zavinila neodůvodněné průtahy při vyřizování rozvrhem práce jí přidělených věcí spisových značek:

- 3 T 97/2008 - od 17. 12. 2008 do 30. 6. 2009
od 30. 6. 2010 do 16. 12. 2010
- 16 T 113/2005 - od března 2009 do 10. 9. 2010
od 4. 10. 2010 do 31. 3. 2011
- 3 T 131/2007- od 18. 9. 2008 do 8. 2. 2011
- 3 T 94/2006 - od 7. 7. 2010 do podání kárného návrhu
- 3 T 31/2008 - od 1. 1. 2011 do 31. 3. 2011
- 3 T 21/2005 - od 10. 12. 2009 do ledna 2011
- 3 T 37/2004 - od 18. 7. 2006 do podání kárného návrhu
- 3 T 121/2002 - od 18. 7. 2010 do podání kárného návrhu

t e d y

zaviněně porušila povinnosti soudce a ohrozila důvěru ve spravedlivé rozhodování soudů.

T í m s p á c h a l a

kárné provinění podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Z a t o s e j í u k l á d á

podle § 88 odst. 1 písm. a) zákona č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, kárné opatření

d ů t k a .

O d ů v o d n ě n í :

Navrhovatel, předseda Obvodního soudu pro Prahu 6, podal dne 22. 4. 2011 návrh na zahájení kárného řízení proti soudkyni uvedeného soudu JUDr. N. B. V něm uvedl, že ve dnech 5. až 14. 4. 2011 provedl prověrku, jíž zjistil závažné a zaviněné průtahy v řízení v senátu 3 T, jehož předsedkyní je kárně obviněná soudkyně. Tyto průtahy naplňují znaky kárného provinění podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb. Jedná se o věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 6 pod sp. zn.: 3 T 123/2005, 3 T 97/2008, 16 T 113/2006, 3 T 131/2007, 3 T 94/2006, 3 T 44/2009, 3 T 31/2008, 3 T 21/2005, 3 T 37/2004 a 3 T 121/2002. Součástí návrhu na zahájení kárného řízení pak učinil Prověrku práce senátu 3 T – JUDr. N. B., z hlediska bezprůtahovosti řízení konané ve dnech 5. - 14. 4. 2011 pod sp. zn. 31 Spr. 370/2011, v níž jsou pochybení – průtahy časově ohraničeny i popsány v čem spočívají. Přes skutečnosti výše uvedené pracuje kárně obviněná soudkyně se senátem 3 T s výkonností srovnatelnou s ostatními soudci Obvodního soudu pro Prahu 6, přidělené jednací dny využívá v maximální míře. V rámci náslechlů v jednací síni navrhovatel zjistil, že kárně obviněná v jednací síni vystupuje důstojně, rozhodně a požívá přirozené autority. Ve vazebních věcech u ní nedošlo nikdy k vážnějším průtahům, dbala na dodržení všech zákonných vazebních lhůt. Kárně obviněná je dlouhodobě – více jak 3 roky – vystavena tíživým rodinným a osobním poměrům, neboť suplovala za rodiče intenzivní a velmi komplikovanou péči o těžce nemocnou vnučku a to i v podobě střídavé péče o ni. Tyto její tíživé poměry se poněkud upravily ke konci roku 2010. U ústního jednání navrhl, aby kárný soud uložil kárně obviněné za kárné provinění kárné opatření spočívající ve snížení platu, jehož výši a dobu ponechal na úvaze kárného senátu.

Kárně obviněná soudkyně se k návrhu písemně nevyjádřila.

Navrhovatel navrhl provést důkaz Prověrkou práce senátu 3 T – JUDr. N. B., z hlediska bezprůtahovosti řízení konanou ve dnech 5. - 14. 4. 2011 pod sp. zn. 31 Spr. 370/2011, a na vyžádání kárného senátu předložil v návrhu vytýkané spisy mimo spisů 16 T 113/2005, 3 T 121/2002.

Předmětem kárného návrhu jsou pochybení kárně obviněné soudkyně spočívající v neodůvodněných průtazích v dále uvedených spisech a v dobách navrhovatelem uvedených:

3 T 123/2005-

Kárný navrhovatel vytýká průtah

od 24. 10. 2005 do 30. 3. 2007, neboť podle něj v té době není žádný úkon a dále od 28. 8. 2008 do 27. 2. 2009, to je od vyhlášení rozsudku do referátu k expedici rozsudku, lhůta neprodloužena.

3 T 97/2008-

Kárný navrhovatel vytýká průtah

od 17. 12. 2008 do 30. 6. 2009 od podání obžaloby do prvního úkonu, a dále od 30. 6. 2010 do 16. 12. 2010, to je od uplynutí prodloužené lhůty k vyhotovení rozsudku do jeho expedice.

16 T 113/2005-

Kárný navrhovatel vytýká průtah

od 19. 10. 2005 do 23. 2. 2007 s tím, že spis byl přidělen senátu 3 T dne 17. 10. 2005. Dne 19. 10. 2005 byl učiněn referát - pokyn k vyžádání lustrace v rejstříku přípravného řízení, přičemž další referát byl učiněn až 23. 2. 2007 - vyžádány nové opisy RT, výpis z OR.

Dále vytýká průtah od 1. 9. 2008 do 9. 3. 2009 s vyhotovením rozsudku ze dne 29. 5. 2008. Dne 29. 5. 2008 soudkyně podala žádost o prodloužení lhůty do 29. 7. 2008, dne 30. 7. 2008 soudkyně požádala o prodloužení lhůty do 1. 9. 2008. Dne 24. 11. 2008 založen do spisu záznam o technické závadě na počítači, došlo k znehodnocení vypracovaného posudku, musel být vypracován nový a pokyn k jeho expedici byl vydán dne 9. 3. 2009.

Dále vytýká průtah od března 2009 do 10. 9. 2010. Při doručování rozsudku došlo k závadě, opakovaně byl doručován 5x obžalovanému Č. a 2x obhájci Mgr. S., přičemž dne 10. 9. 2010 byl vydán příkaz k zatčení obž. Č.

Dále vytýká průtah od 4. 10. 2010 do 31. 3. 2011, dne 4. 10. 2010 byl obž. Č. zadržen a byl mu předán rozsudek a dne 31. 3. 2011 byl dán pokyn k předložení spisu odvolacímu soudu.

3 T 131/2007-

Kárný navrhovatel vytýká průtah

od 19. 4. 2007 do nařízení hlavního líčení v říjnu 2007, a

od 18. 9. 2008 do 8. 2. 2011 - spis vyšel z evidence, nalezen byl 8. 2. 2011 v souboru přílohových spisů.

3 T 94/2006-

Kárný navrhovatel vytýká průtah

od 24. 10. 2006 do 15. 3. 2007 a dále

od 2. 5. 2007 do 10. 10. 2007 jako nečinění žádných úkonů, a dále

od 3. 3. 2009 do 3. 7. 2009 jako nevyhotovený rozsudek ve lhůtě a

od 7. 7. 2010 dosud jako průtah při předkládání odvolání odvolacímu soudu.

3 T 44/2009-

Kárný navrhovatel vytýká průtah

od 27. 10. 2009 do 18. 2. 2010 pro nedodržení lhůty k vypravení rozsudku.

3 T 31/2008-

Kárný navrhovatel vytýká průtah

od 4. 8. 2009 do 4. 12. 2009 pro nedodržení lhůty k vypracování rozsudku a

od nejméně 31. 12. 2010 do 31. 3. 2011 rovněž pro nedodržení lhůty k vypracování rozsudku.

3 T 21/2005-

Kárný navrhovatel vytýká průtah

od 25. 11. 2009 do ledna 2011 pro nedodržení lhůty k vyhotovení rozsudku.

3 T 37/2004-

Kárný navrhovatel vytýká průtah

od 22. 3. 2004 do 7. 9. 2005

od 15. 1. do 10. 5. 2006

od 21. 8. 2007 dosud respektive od 18. 8. 2006 dosud s tím, že je nutno přistoupit k rekonstrukci spisu.

3 T 121/2002-

Kárný navrhovatel vytýká průtah

od 17. 8. 2010 dosud pro nerespektování lhůty k vypracování rozsudku ze dne 17. 6. 2010 do 17. 8. 2010. Rozsudek sice byl už vyhotoven, ale nebyl dosud vypraven.

Údaje tvrzené navrhovatele byly ve spisech kárnému senátu předložených ověřeny (mimo spisů 16 T 113/2005, 3 T 121/2002, které nebyly kárnému senátu předloženy). Kárně obviněná se v průběhu ústního jednání vyjádřila tak, že kárný návrh pokládá zcela za důvodný a vytýkané průtahy ve všech vytýkaných spisech za nesporné, tedy objektivně existující.

Dále kárný senát z navrhovatelem předložených spisů zjistil:

Ze spisu 31 Spr 532/2007, že stížnost na JUDr. B. podal dne 17. 4. 2007 R. M. a stěžoval si na to, že vešel do jednací síně jako veřejnost a soudkyně ho napomenula, že ruší průběh jednání a vyzvala ho k odchodu a nakonec nechala vyvést z jednací síně justiční

stráží. Ke stížnosti se vyjádřila soudkyně a uvedla, že stěžovatel vstoupil do jednací síně už v průběhu hlavního líčení a proto byl napomenut s tím, že jako veřejnost může do jednací síně vstoupit při zahájení, vyvolání věci, jinak musí vyčkat přestávky, a byl vyzván, aby jednací síň opustil, a když neposlechl, přivolala justiční stráž, která ho z jednací síně vyvedla. Dne 15. 5. 2007 byla věc se stěžovatelem projednána a on se s tím spokojil.

Ze spisu 32 St 1/2010, že stížnost podal 4. 1. 2010 obžalovaný T. S. ve věci 3 T 66/2008 na neodůvodněné průtahy. Ve stížnosti je uvedeno, že ačkoliv soud vynesl rozsudek dne 23. 9. 2008, písemné vyhotovení bylo doručeno obhájci obžalovaného až 10. 2. 2009, tedy po uplynutí téměř 5 měsíců. Proti předmětnému rozsudku podal obžalovaný odvolání, jehož písemné odůvodnění bylo soudu odesláno 6. 4. 2009. Telefonicky dne 26. 10. 2009 poté zjistil, že věc nebyla ještě předložena Městskému soudu v Praze k rozhodnutí o odvolání a nestalo se tak ani k datu podání stížnosti.

Ke stížnosti se vyjádřila JUDr. B. s tím, že prověřila pohyb spisu 3 T 66/2008 a našla jej omylem připojený k vyloučenému spisu 3 T 76/2008. Z obsahu spisu 3 T 66/2008 vyplývá, že byl připraven k expedici Městskému soudu v Praze, protože obsahoval úplný spisový přehled a pokyn k odeslání spisu Městskému soudu v Praze ze dne 22. 5. 2009.

Stížnost vyřídil předseda soudu jako důvodnou.

Ze spisu 32 St 13/2011, že stížnost podala J. P., poškozená ve věci, dne 21. 1. 2011 u Ministerstva spravedlnosti na průtahy v řízení 3 T 21/2005. Soudu vytýká, že řízení probíhá 8 roků a dosud není ukončeno, ačkoliv se dotazovala několikrát na Obvodním soudu pro Prahu 6. Musela si vzít advokáta, kterého musela platit po celou dobu. Nyní je nucena žádat o náhradu škody stát.

Předseda soudu sdělil stěžovatelce přípisem ze dne 1. 4. 2011, že její stížnost na průtahy projednal se soudkyní JUDr. B., vyžádal si její stanovisko, seznámil se s obsahem procesního spisu a dospěl k závěru, že její stížnost je důvodná. Zjištěné průtahy v uvedené věci jsou součástí připravovaného kárného návrhu na soudkyni JUDr. B.

Ze spisu 31 Spr 410/2011, že se týká v podstatě stejné stížnosti J. P. a jde o vyjádření se předsedy Obvodního soudu pro Prahu 6 na žádost MS k požadavku stěžovatelky o poskytnutí zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu způsobenou nesprávným úředním postupem pro nepřiměřenou délku řízení ve věci 3 T 21/2005. Předseda Obvodního soudu pro Prahu 6 MS sdělil, že zjištěné průtahy v uvedené věci jsou součástí připravovaného kárného návrhu na soudkyni JUDr. B. (Věc je zřejmě nyní už skončená, protože o odvolání obžalované proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 25. 11. 2005, č. j. 3 T 21/2005 rozhodl Městský soud v Praze usnesením ze dne 13. 6. 2011, sp. zn. 8 To 208/2001 tak, že jej zamítl).

Ze spisu Spr 370/2011, že se týká podaného kárného návrhu, je v něm založena Prověrka práce senátu 3 T – JUDr. N. B., z hlediska bezprůtahovosti řízení konané ve dnech 5. - 14. 4. 2011 podepsaná předsedou Obvodního soudu pro Prahu 6, přičemž

Prověrka přiložená k návrhu na zahájení řízení, kterou navrhovatel učinil součástí návrhu, je naprosto shodná s originálem prověrky založené ve spisu Spr 370/2011.

Dále navrhovatel předložil výkazy o propočtu výkonnosti kárně obviněné soudkyně za dobu od 1. 1. 2004 do konce roku 2010, z nichž bylo zjištěno, že kárně obviněná dosahovala průměrného měsíčního výkonu v roce 2004 23,1, v roce 2005 26,4, v roce 2006 25,5, v roce 2007 22,8, v roce 2008 23,0, v roce 2009 16,9 a v roce 2010 19,7.

Podle navrhovatele je výkonnost kárně obviněné srovnatelná s jinými soudci Obvodního soudu pro Prahu 6. Kárně obviněná využívá přidělené jednací dny v maximální míře, v jednací síni vystupuje důstojně, rozhodně a požívá přirozené autority. Je příliš pečlivá, poctivá a pozorná, své profesi věnovala a věnuje maximum času. Na soudu od nepanští dostávají soudci měsíčně stav svého senátu, neskončené věci, rozhodnutí nevyhotovená v zákonné lhůtě. O problémech kárně obviněné soudkyně s průtahy v řízeních věděl, upozorňoval ji na ně taktně vzhledem k její osobní situaci. O spisech, které vyšly z evidence a o nečinnosti ve vtykaných spisech se konkrétně dověděl až při provádění prověrky, to je v době od 5. až 14. 4. 2011. Pokud jde o stěhování soudu, šlo o velmi složitou situaci s přemístěním tisíců spisů, které zajišťovaly různé firmy, které objednalo Ministerstvo spravedlnosti. Následky stěhování postihují soud ještě v současné době (uskutečnilo se koncem roku 2007).

Z výpovědi kárně obviněné soudkyně kárný senát zjistí, že soudkyně Obvodního soudu pro Prahu 6 je od roku 1997, předtím pracovala na obvodních prokuraturách a pak na městském zastupitelství jako referentka a potom jako vedoucí oddělení KZV a později i KPT, a byla také poradkyní prvního náměstka ministra. Po celou dobu výkonu funkce soudkyně, to je od roku 1997 proti ní nebylo vedeno kárné řízení. Proti jejím odborným znalostem a jejímu jednání a chování nebyly nikdy vzneseny žádné výhrady. Od roku 2005 jí započaly rodinné komplikace související s vážným onemocněním vnučky A. B., která byla několikrát dlouhodobě hospitalizovaná a kárně obviněná jako její babička v podstatě nahrazovala péči o ni za rodiče, protože matka nezletilé původně o ni nemohla pečovat pro ekzém, později pro nedostatečně vyvinutý vztah k dítěti a také pro péči o další narozené dítě, a otec nezletilé o ni nepečoval z důvodu zaměstnání. V době hospitalizace nezletilé Adély ji denně navštěvovala v nemocnici, kde s ní přespávala a tak ze zaměstnání jezdila do nemocnice a z nemocnice ráno do zaměstnání (poslední hospitalizace trvala od listopadu 2009 do května 2010 nepřetržitě na jednotce intenzivní péče). Dovolenu v tomto období čerpala jen na péči o vnučku. Situace se vyhrotila tak, že podala návrh na předběžné opatření, aby nezletilá vnučka byla svěřena do její výchovy, který následně pro urovnání vztahů v rodině vzala zpět. V důsledku této nepříznivé rodinné situace cítila výraznou únavu a psychické vyčerpání, což se projevovalo i při výkonu zaměstnání. Poté, co se od roku 2010 zdravotní stav vnučky vylepšuje, může se daleko více věnovat své práci. Počítačová evidence je na soudu od roku 2004 nebo 2005. V pololetních výkazech byly sledovány věci starší, rozhodnutí nevyhotovená ve lhůtě sledovala vedoucí kanceláře každý měsíc a přehled jí předávala, nyní jsou tato rozhodnutí uvedena v elektronické databázi. Předseda soudu prováděl namátkové kontroly spisů u všech soudců a nedostatky v nich zjištěné projednal s příslušným soudcem. Jí osobně vytkl pochybení v prosinci 2010 ústní výtkou. Koncem roku 2007 se celý soud stěhoval a v důsledku toho se ztratilo hodně spisů (vyšly z evidence), a s touto situací se soud ještě zcela nevypořádal. Funkce soudkyně je pro

ni profesní i životní náplní, je jí velmi líto, že k takové situaci v jejím senátě došlo a činí všechno proto, aby nedostatky odstranila a aby k nim v dalším období již nedošlo.

Na návrh kárně obviněné vyslechl kárný senát svědkyni JUDr. D. E., soudkyni Obvodního soudu pro Prahu 6, z jejíž výpovědi zjistil, že kárně obviněnou soudkyni zná od roku 1999, kdy se sama stala soudkyní tohoto soudu, a byla to kárně obviněná soudkyně, se kterou se radila jako začínající soudkyně, přičemž kárně obviněná jí vždy vyslechla a poradila. Svědkyně jí také jako zkušené soudkyni po stránce odborné i lidské důvěřovala. K odborným znalostem kárně obviněné a jejímu vystupování na pracovišti neměli ani další kolegové soudci žádné výhrady. Svědkyně koná službu dosahového soudce, a pokud potřebuje radu, obrací se v první řadě na kárně obviněnou soudkyni. Svědkyně byla seznámena i s rodinnou situací kárně obviněné soudkyně vyplývající z vážného onemocnění vnučky a z toho, že matka nezletilé k ní neplnila prakticky funkci matky a otec nezletilý byl hodně pracovně vytížen, a proto o ni také nepečoval. Situace se vyhroutila natolik, že po delší dobu kárně obviněná ze soudu jezdila do nemocnice za vnučkou a tam s ní trávila svůj volný čas i noc a odtud se vracela ráno rovnou na soud a po skončení pracovní doby mezi 16 a 17 hodinou odcházela rovnou do nemocnice. Svědkyně s ostatními kolegy se střídali v tom, že kárně obviněnou do nemocnice vozili a byli tak informováni o celé její situaci a věděli, že bylo naprosto nezbytné, aby v takovém rozsahu péči o nezletilou vnučku v jejím zájmu převzala na sebe. Tato intenzivní péče o vnučku trvala rok až rok a půl a znamenala pro kárně obviněnou velkou zátěž. Protože matka nezletilé bagatelizovala její onemocnění a nedodržovala ani doporučenou terapii, doporučila svědkyně kárně obviněné, aby podala návrh na předběžné opatření, kterým by byla nezletilá svěřena do její péče.

Kárně obviněná soudkyně předložila zprávy Fakultní nemocnice v Motole ze dnů 6. 5. 2010 a 21. 5. 2010, přičemž z druhé zprávy vyplývá, že A. B., narozená 20. 3. 2005, byla hospitalizovaná na této klinice od 24. 11. 2009 do 21. 5. 2010, že se jednalo o její pátou hospitalizaci, předchozí byla v září až říjnu 2009, přesto se jednoznačně syndromologické zařazení onemocnění dosud nezdařilo. Ze zpráv vyplývá, že nezletilá byla vyšetřena v přítomnosti babičky, oficiálního doprovodu hospitalizovaného dítěte, a že během poslední hospitalizace zajišťovala péči o ni v denních hodinách soukromá pečovatelka a v odpoledních a nočních hodinách vždy babička dítěte. Matka nezletilé se dostavovala na návštěvy zpočátku nepravidelně a krátké a byl s ní veden i podpůrný poradenský kontakt pokud jde o výchovné působení na nezletilou. Ze zprávy vyplývá i to, že matka nezletilé v lednu 2009 samovolně vysadila terapii a od dubna 2009 se u nezletilé opět objevily záchvaty. Nezletilá trpí onemocněním od srpna 2007.

Kárně obviněná předložila stejnopis návrhu na předběžné opatření, kterým by byla nezletilá A. B. svěřena do její péče, který podala u Obvodního soudu pro Prahu 10 dne 30. 6. 2010, i zpětvzetí tohoto návrhu došlé uvedenému soudu 26. 7. 2010, které odůvodnila tím, že se s matkou nezletilé dohodla na tom, že bude o nemocnou vnučku pečovat v rozsahu 72 hodin týdně, kteréžto řešení považuje pro dítě za prospěšnější.

Podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., zákona o soudech a soudcích, ve znění pozdějších předpisů, kárným proviněním soudce je zaviněné porušení povinností soudce,

jakož i zaviněné chování nebo jednání, jímž soudce narušuje důstojnost soudcovské funkce nebo ohrožuje důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů.

Podle § 9 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění do 1. 10. 2008, návrh na zahájení kárného řízení musí být podán nejpozději do 2 měsíců ode dne, kdy se navrhovatel dozvěděl o kárném provinění, nejpozději však do 2 let ode dne spáchání kárného provinění.

Podle § 9 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění od 1. 10. 2008, návrh na zahájení kárného řízení musí být podán nejpozději do 6 měsíců ode dne, kdy se navrhovatel dozvěděl o skutečnostech týkajících se kárného provinění, které jsou rozhodné pro podání návrhu, nejpozději však do 3 let ode dne spáchání kárného provinění.

Návrh na zahájení řízení proti kárně obviněné podal navrhovatel 22. 4. 2011.

Ve věci 3 T 123/2005 navrhovatel vytýká kárně obviněné nečinnost – neprovedení jakéhokoli úkonu od 24. 10. 2005 do 30. 3. 2007 a dále od 28. 8. 2008 do 27. 2. 2009 průtahy ve vyhotovení rozsudku. Pokud jde o dobu od 24. 10. 2005 do 30. 3. 2007, pak návrh na kárné řízení byl podán v době, kdy již uplynula objektivní dvouletá lhůta ve smyslu § 9 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., ve znění do 1. 10. 2008, přičemž k uplynutí této lhůty musel kárný senát přihlédnout. Pokud jde o dobu od 28. 8. 2008 do 27. 2. 2009 – průtah při vyhotovování rozsudku, pak v tomto případě došlo k uplynutí subjektivní lhůty 6 měsíců do podání návrhu na kárné řízení ve smyslu § 9 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., ve znění od 1. 10. 2008, protože podle navrhovatele i kárně obviněné soudkyně nevyhotovená rozhodnutí jsou na soudu sledována každý měsíc, takže toto pochybení, pokud v něm navrhovatel spatřoval kárné provinění kárně obviněné soudkyně, mohl poprvé uplatnit již v březnu 2009, protože o něm z přehledů nevyhotovených rozhodnutí v zákonné lhůtě již v té době věděl. Kárný senát proto k tvrzeným průtahům ve spise 3 T 123/2005 nepřihlížel a tento spis z výroku svého rozhodnutí vypustil.

Ve věci 3 T 97/2008 přihlížel kárný senát k navrhovatelem uvedeným dobám průtahů, neboť návrh v tomto případě byl podán při zachování subjektivní i objektivní lhůty k podání návrhu na kárné řízení.

Ve věci 16 T 113/2005 kárný senát k navrhovatelem tvrzené době nečinnosti – nečinění žádného úkonu ve věci od 19. 10. 2005 do 23. 2. 2007 nepřihlížel z důvodu uplynutí objektivní lhůty dvou roků k podání návrhu a dále kárný senát nepřihlížel k tvrzené době průtahů v době od 1. 9. 2008 do 9. 3. 2009 spočívajícího v nevyhotovení rozsudku v zákonné lhůtě pro uplynutí subjektivní lhůty k podání návrhu na kárné řízení 6 měsíců. Kárný senát však přihlížel k tvrzeným průtahům při doručování rozsudku v době od března 2009 do 10. 9. 2010, kteréžto pochybení mohl navrhovatel zjistit až provedenou prověrkou spisů kárně obviněné soudkyně v dubnu 2011, a dále kárný senát přihlížel k průtahům od 4. 10. 2010 do 31. 3. 2011, to je od zadržení obžalovaného v té věci a předání mu rozsudku, do dne učinění pokynu k předložení spisu odvolacímu soudu.

Ve věci 3 T 131/2007 kárný senát pro uplynutí objektivní lhůty 2 roků nepřihlížel k tvrzenému průtahu od 19. 4. 2007, od nápadu věci, do října 2007, to je do nařízení hlavního líčení. Kárný senát však přihlížel k navrhovatelem tvrzené nečinnosti od 18. 9. 2008 do 8. 2. 2011. Tento spis vyšel z evidence (až v září 2008, nikoliv při stěhování soudu v říjnu 2007) a nalezen byl 8. 2. 2011 v souboru přílohových spisů. Od 18. 9. 2008 nebyla prováděna jeho rekonstrukce.

Ve věci 3 T 94/2006 pro uplynutí objektivní lhůty 2 roků nepřihlížel kárný senát k tvrzenému průtahu od 24. 10. 2006 do 15.3.2007 a od 2. 5. 2007 do 10. 10. 2007 z důvodu nečinění žádného úkonu a dále nepřihlížel k průtahu od 3. 3. 2009 do 3. 7. 2009 z důvodu nevyhotovení rozsudku v zákonné lhůtě pro uplynutí subjektivní lhůty k podání návrhu na kárné řízení 6 měsíců. Kárný senát přihlížel k průtahu spočívajícím v prodlení s předložením spisu odvolacímu soudu od 7. 7. 2010 do podání kárného návrhu.

Ve věci 3 T 44/2009 pro uplynutí subjektivní lhůty k podání návrhu na kárné řízení 6 měsíců kárný senát nepřihlížel k tvrzené době průtahů od 27. 10. 2009 do 18. 2. 2010 spočívající v nevyhotovení rozsudku v zákonné lhůtě. Kárný senát proto k tvrzeným průtahům ve spise 3 T 44/2009 nepřihlížel a tento spis z výroku svého rozhodnutí vypustil.

Ve věci 3 T 31/2008 pro uplynutí subjektivní lhůty k podání návrhu na kárné řízení 6 měsíců kárný senát nepřihlížel k tvrzené době průtahů od 4. 8. 2009 do 4. 12. 2009 spočívající v nevyhotovení rozsudku v zákonné lhůtě. Kárný senát však přihlížel k průtahům od 1. 1. 2011 do 31. 3. 2011 spočívajícím v nevyhotovení rozsudku v zákonné lhůtě (vyhlášeného 27. 10. 2010, u něhož lhůta k vypracování byla prodloužena do 31. 12. 2010)

Ve věci 3 T 21/2005 kárný senát v podstatě shodně s navrhovatelem přihlížel k průtahům spočívajícím v nedodržení zákonné lhůty pro vyhotovení rozsudku v době od 10. 12. 2009 do ledna 2011.

Ve věci 3 T 37/2004 pro uplynutí objektivní lhůty 2 roků nepřihlížel kárný senát k tvrzenému průtahu od 22. 3. 2004 do 7. 9. 2005 z důvodu nečinění úkonů a od 15. 1. 2006 do 10. 5. 2006 z důvodu nevyhotovení rozsudku v zákonné lhůtě. Kárný senát však přihlížel k průtahům od 18. 7. 2006 do podání kárného návrhu pro nečinění žádných úkonů. Spis vyšel z evidence a dosud nebyl rekonstruován.

Ve věci 3 T 121/2002 kárný senát přihlíží k průtahům spočívajícím v nevyhotovení rozsudku v zákonné lhůtě v době od 18. 7. 2010 do podání kárného návrhu (rozsudek sice již byl vyhotoven, ale nebyl doručen).

Podle § 79 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., soudci a přísedící jsou při výkonu své funkce nezávislí a jsou vázáni pouze zákonem. Jsou povinni vykládat jej podle svého nejlepšího vědomí a svědomí a rozhodovat v přiměřených lhůtách bez průtahů, nestranně a spravedlivě a na základě skutečností zjištěných v souladu se zákonem.

Podle § 2 odst. 4 trestního řádu jestliže tento zákon nestanoví něco jiného, postupují orgány činné v trestním řízení z úřední povinnosti. Trestní věci musí projednávat co nejrychleji a s plným šetřením práv a svobod zaručených Listinou základních práv a svobod a mezinárodními smlouvami o lidských právech a základních svobodách, jimiž je Česká republika vázána; při provádění úkonů trestního řízení lze do těchto práv osob, jichž se takové úkony dotýkají, zasahovat jen v odůvodněných případech na základě zákona a v nezbytné míře pro zajištění účelu trestního řízení. K obsahu petic zasahujících do plnění těchto povinností orgány činné v trestním řízení nepřihlíží.

Podle § 129 trestního řádu odst. 1 každý rozsudek je nutno vyhotovit písemně. Vyhotovení rozsudku musí být ve shodě s obsahem rozsudku, tak jak byl vyhlášen, odst. 2 jestliže nebyl rozsudek písemně vyhotoven již v poradě, předseda senátu nebo jím pověřený soudce, který byl členem senátu, jej vyhotoví a předá k doručení

- a) v řízení před okresními soudy a krajskými soudy jako soudy druhého stupně ve vazebních věcech do pěti pracovních dnů a v ostatních věcech do deseti pracovních dnů.

V daném případě bylo provedeným dokazováním prokázáno, že ve věcech a dobách ve výroku tohoto rozhodnutí uvedených, kárně obviněná soudkyně porušila zákonem jí uloženou povinnost rozhodovat v přiměřených lhůtách bez průtahů, pokračovat v trestních věcech, které jí rozvrhem práce Obvodního soudu pro Prahu 6 byly přiděleny k projednávání a rozhodnutí, co nejrychleji, a vyhotovovat rozhodnutí v zákonem stanovených lhůtách. Jde o zaviněné porušení povinností kárně obviněné soudkyně, jímž ohrozila důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů. Na kárně obviněnou soudkyni podal také účastník řízení ve věci 3 T 66/2008 (není předmětem tohoto řízení) stížnost pro průtahy, kterou předseda soudu shledal důvodnou. Ve věci 3 T 21/2005 (která je předmětem tohoto řízení) podala stížnost na kárně obviněnou a na průtahy v uvedené věci poškozená, a předseda soudu shledal tuto stížnost důvodnou. S přihlédnutím ke všem provedeným důkazům dospěl kárný senát k závěru, že se kárně obviněná soudkyně ve věcech a dobách ve výroku tohoto rozhodnutí uvedených dopustila kárného provinění ve smyslu § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb.

Při úvaze jaké kárné opatření kárně obviněné soudkyni uložit, přihlížel kárný senát k tomu, že kárně obviněná si uvědomila závažnost svého pochybení a že projevila účinnou lítost, o jejíž upřímnosti kárný senát nepochybuje. Činnost kárně obviněné soudkyně je jinak předsedou Obvodního soudu pro Prahu 6 hodnocena kladně a velice kladně je hodnocena svou kolegní soudkyní JUDr. E., která byla vyslechnuta jako svědkyně, a to pro svůj kladný vztah k ostatním kolegům a svoji ochotu se s nimi radit v případě potřeby. V průběhu řízení bylo také prokázáno, že v období přibližně od roku 2008 až do roku 2010 včetně, měla kárně obviněná značné komplikace v důsledku těžkého onemocnění vnučky, u níž v mnohém a v určitou dobu převážně převzala na sebe péči o ni, což ji značně fyzicky i psychicky vysilovalo. Dále kárný senát přihlížel i k tomu, že se Obvodní soud pro Prahu 6 v říjnu 2007 stěhoval, což bylo velmi komplikované, přičemž soud dosud nese následky tohoto stěhování, při němž mnohé spisy vyšly z evidence, což nastalo i v případě kárně obviněné soudkyně. Kárný senát má za to, že u kárně obviněné soudkyně splní svůj účel kárné opatření – důtka, a proto tak rozhodl podle § 88 odst. 1 písm. a) zákona č. 6/2002 Sb.

P o u ě n í: Proti rozhodnutí v kárném řízení **n e n í** odvolání přípustné.

V Brně dne 11. října 2011

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu